

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 27ης Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-106/99,

Karl L. Meyer, κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως, κάτοικος Uturoa (νήσος Raiatea, Γαλλική Πολυνησία), εκπροσωπούμενος από τον Jean-Dominique des Arcis, δικηγόρο Papeete, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Horst Pakowski, πρεσβευτή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, 20-22, avenue Émile Reuter,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Ulrich Wolker και Xavier Lewis, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής-εναγομένης,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 1999, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση παροχής πληροφοριακών στοιχείων του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, αφετέρου, αγωγή με την οποία ζητείται να διαπιστωθεί η ευθύνη της Επιτροπής,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) εκμεταλλεύεται μια φυτεία τροπικών φρούτων στη νήσο Raiatea στη Γαλλική Πολυνησία.
- 2 Μεταξύ 1986 και 1992, ο προσφεύγων συνήψε με την τοπική τράπεζα Socredo διάφορες συμβάσεις δανείου με επιτόκια κυμαινόμενα από 7 έως 12 %.

- 3 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το 1997 ανακάλυψε ότι η Socredo διατηρούσε προνομιακές σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕ) η οποία, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή και Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1, στο εξής: απόφαση 91/482), χορηγούσε στη Socredo δάνεια με μειωμένο επιτόκιο, προοριζόμενα για τη χρηματοδότηση σχεδίων που αποσκοπούσαν στην προαγωγή της οικονομικής ανάπτυξης της Γαλλικής Πολυνησίας. Ο προσφεύγων ζήτησε από την ΕΤΕ να του γνωστοποιήσει το ύψος των επιτοκίων αυτών, για την περίοδο 1986 έως 1992.
- 4 Με τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1997, η ΕΤΕ πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι δεν ήταν καταχωρισμένος ως δικαιούχος κάποιου δανείου χορηγηθέντος μέσω της Socredo.
- 5 Με τηλεομοιοτυπία της 9ης Απριλίου 1997, ο προσφεύγων ζήτησε από την ΕΤΕ να διαβιβάσει τον φάκελό του σε υπάλληλο της Επιτροπής τον οποίο επρόκειτο να συναντήσει στις 17 Απριλίου 1997 στο Λουξεμβούργο.
- 6 Ο προσφεύγων, απαντώντας σε από 10 Απριλίου 1997 επιστολή της ΕΤΕ με τηλεομοιοτυπία της 13ης Απριλίου 1997, ανέφερε ότι ένας υπάλληλος της Socredo, επιφορτισμένος με τη διαχείριση του λογαριασμού του από το 1990, τον είχε βεβαιώσει ότι τα κεφάλαια των δανείων που του χορηγήθηκαν μεταξύ 1986 και 1989 προέρχονταν από την ΕΤΕ. Η έλλειψη ακριβούς προσδιορισμού της χρησιμοποίησης των κεφαλαίων αυτών εξηγούσε την αδυναμία της ΕΤΕ να εντοπίσει τα ίχνη των δανείων αυτών. Ο προσφεύγων, θεωρώντας ότι η ΕΤΕ εξακολουθούσε να οφείλει να απαντήσει στα ερωτήματά του, ζήτησε να μπορέσει να συναντήσει έναν εκπρόσωπο της ΕΤΕ κατά την προσεχή διέλευσή του από το Λουξεμβούργο.
- 7 Στις 4 Οκτωβρίου 1998, ο προσφεύγων ζήτησε από την ΕΤΕ να του διευκρινίσει αν, και ενδεχομένως σε ποια ημερομηνία, τα επιτόκια που περιλαμβάνονται στο άρθρο 156, στοιχείο γ', της αποφάσεως 91/482 είχαν τροποποιηθεί από το 1991.

- 8 Με τηλεομοιοτυπία της 5ης Οκτωβρίου 1998, η ΕΤΕ πρότεινε στον προσφεύγοντα να απευθύνει την αίτησή του στην Επιτροπή, παρέχοντάς του τα στοιχεία της αρμόδιας υπηρεσίας.
- 9 Με τηλεομοιοτυπία της ίδιας ημερομηνίας, ο προσφεύγων ζήτησε από την Επιτροπή, αφενός, να του γνωστοποιήσει τα επιτόκια που πράγματι εφαρμόζονταν στη Γαλλική Πολυνησία, από το 1991, στα χορηγούμενα επί επιχειρηματικών κεφαλαίων δάνεια, σύμφωνα με το άρθρο 156, στοιχείο γ', της αποφάσεως 91/482 και την απόφαση 97/803/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482 (ΕΕ L 329, σ. 50), και, αφετέρου, να τον βεβαιώσει ότι δεν είχε τροποποιηθεί το άρθρο 157, στοιχείο β', της αποφάσεως 91/482.
- 10 Στις 3 Νοεμβρίου 1998, ο προσφεύγων συνάντησε τους εκπροσώπους της Επιτροπής στις Βρυξέλλες.
- 11 Στις 13 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή απηύθυνε τηλεομοιοτυπία στον προσφεύγοντα, με την οποία του συνέστησε να υποβάλει το αίτημά του στην ΕΤΕ.
- 12 Στις 28 Δεκεμβρίου 1998, ο προσφεύγων υπέβαλε εκ νέου αίτηση παροχής πληροφοριών στην ΕΤΕ, επικαλούμενος την απόφαση 93/731/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου (ΕΕ L 340, σ. 43, στο εξής: απόφαση 93/731). Δεδομένου ότι δεν έλαβε καμία απάντηση, ο προσφεύγων επιχείρησε επανειλημμένα να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με την ΕΤΕ. Σε τηλεφωνική συνομιλία, του δόθηκε η απάντηση ότι το αντικείμενο της αιτήσεώς του καλυπτόταν από το τραπεζικό απόρρητο και ότι μόνον η Επιτροπή μπορούσε να παράσχει τα πληροφοριακά στοιχεία που ζητούσε.
- 13 Στις 8 Μαρτίου 1999, ο προσφεύγων κάλεσε, βάσει του άρθρου 175 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 232 ΕΚ), την Επιτροπή να του παράσχει τα αιτηθέντα πληροφο-

ριακά στοιχεία τονίζοντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 234 της αποφάσεως 91/482, εναπέκειτο στην Επιτροπή και όχι στην ΕΤΕ να θέσει σε εφαρμογή την απόφαση αυτή.

- 14 Με τηλεομοιοτυπία της 30ής Μαρτίου 1999, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι η ΕΤΕ την είχε πληροφορήσει ότι είχε ήδη απαντήσει εγγράφως στη αίτησή του και ότι δεν μπορούσε να προσθέσει τίποτα σχετικώς, πράγμα το οποίο του είχε ήδη γνωστοποιήσει με τηλεομοιοτυπία της 2ας Μαρτίου 1999.
- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Απριλίου 1999, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή.
- 16 Με χωριστό δικόγραφο, που παρελήφθη από τη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Ιουνίου 1999, η Επιτροπή υπέβαλε, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου. Ο προσφεύγων κατέθεσε τις παρατηρήσεις του επί της ενστάσεως αυτής στις 14 Ιουλίου 1999.

Αιτήματα των διαδίκων

- 17 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί όλα τα αιτήματά του και να τα κρίνει βάσιμα,
- να αποφανθεί ότι η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης (εξωτερικές σχέσεις και σχέσεις συνεργασίας για την ανάπτυξη με την Αφρική, την Καραϊβική και τον

Ειρηνικό· σύμβαση της Λομέ) της Επιτροπής παρέβη διάφορες διατάξεις αφορώσες την πρόσβαση του κοινού στα κατεχόμενα από τα κοινοτικά όργανα έγγραφα,

- να διατάξει την Επιτροπή να του γνωστοποιήσει τα αιτηθέντα πληροφοριακά στοιχεία, ήτοι τα επιτόκια που εφαρμόστηκαν στα χορηγηθέντα μέσω επιχειρηματικών κεφαλαίων δάνεια στη Γαλλική Πολυνησία από το 1986 έως το 1989 και από το 1995 έως το 1998, βάσει των αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών (ΥΧΕ) με την Κοινότητα,
- να αποφανθεί ότι θεμελιώνεται η ευθύνη της Κοινότητας έναντι του προσφεύγοντος, λόγω μη τηρήσεως των διατάξεων περί προσβάσεως του κοινού στα κατεχόμενα από τα κοινοτικά όργανα έγγραφα,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει ποσό 20 000 γαλλικών φράγκων (FRF) έναντι των μη δυναμένων να εισπραχθούν εξόδων στα οποία χρειάστηκε να υποβληθεί για την υπεράσπιση των συμφερόντων του.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ως απαράδεκτη,
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

19 Με τις παρατηρήσεις του επί της ενστάσεως απαραδέκτου, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί τα αιτήματά του, εξαιρουμένου του αιτήματος να διαταχθεί η Επιτροπή να του παράσχει τα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τα επιτόκια, δεδομένου ότι έλαβε τα στοιχεία αυτά μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής,
- να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.

Επί του αφορώντος τη διαταγή αιτήματος

20 Με τις παρατηρήσεις του επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, ο προσφεύγων ανέφερε ότι εμμένει στα αιτήματά του, εξαιρουμένου του τρίτου κεφαλαίου του αιτητικού, το οποίο εσφαλμένα χαρακτήρησε ως «δεύτερο», με το οποίο ζήτησε να διαταχθεί η Επιτροπή να του παράσχει τα ζητηθέντα πληροφοριακά στοιχεία.

21 Επομένως, παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος αυτού το οποίο, εν πάση περιπτώσει, θα έπρεπε να κηρυχθεί απαράδεκτο. Συγκεκριμένα, όπως τονίζει η Επιτροπή, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα ή να τα υποκαθιστά στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας που ασκεί (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-374/94, T-375/94, T-384/94 και T-388/94, *European Night Services κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1998, σ. II-3141, σκέψη 53).

Επί της προσφυγής ακυρώσεως

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Η Επιτροπή φρονεί ότι η τηλεμοιοτυπία της 30ής Μαρτίου 1999 δεν αποτελεί πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως στηριζομένης στο άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ).
- 23 Πρώτον, τονίζει ότι ο προσφεύγων δεν έχει αναγνωριζόμενο δικαίωμα να λάβει τα αιτηθέντα πληροφοριακά στοιχεία. Μολονότι, βέβαια, η απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής (ΕΕ L 46, σ. 58, στο εξής: απόφαση 94/90), παρέχει στους πολίτες δικαίωμα προσβάσεως σε υφιστάμενα έγγραφα ή στοιχεία φακέλου, δεν τους παρέχει το δικαίωμα να λαμβάνουν πληροφοριακά στοιχεία ή απαντήσεις σε ερωτήσεις που υποβάλλουν στο θεσμικό όργανο. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων ζητεί σαφώς ένα πληροφοριακό στοιχείο και όχι την πρόσβαση σε υφιστάμενο κατά την υποβολή της αιτήσεώς του έγγραφο. Ουδεμία άλλη διάταξη του κοινοτικού δικαίου υποχρεώνει την Επιτροπή να απαντήσει στις ερωτήσεις που υπέβαλε ο προσφεύγων.
- 24 Δεύτερον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το αιτηθέν πληροφοριακό στοιχείο αφορά τη δράση της ΕΤΕ και όχι τη δική της. Συγκεκριμένα, η διευκρίνιση των επιτοκίων που εφαρμόζει η ΕΤΕ σε δάνεια χορηγούμενα μέσω επιχειρηματικών κεφαλαίων ή επί των ιδίων αυτής πόρων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΤΕ, σύμφωνα με τα άρθρα 154, παράγραφος 3, και 154α, της αποφάσεως 91/482. Η Επιτροπή τονίζει το γεγονός ότι δεν διαθέτει τα αιτηθέντα πληροφοριακά στοιχεία και, κατά μείζονα λόγο, τα έγγραφα που περιέχουν τα στοιχεία αυτά.

- 25 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η κατάσταση του προσφεύγοντος δεν εμπίπτει στο πεδίο δράσεως της ΕΤΕ, ούτε στο πεδίο δράσεως της Επιτροπής ή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αναπτύξεως (ΕΤΑ). Συναφώς, εξηγεί ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες της, ο προσφεύγων δεν έτυχε των δανείων που χορηγούνται με τη στήριξη της ΕΤΕ ή του ΕΤΑ. Επομένως, τα δάνεια που χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα από τη Socredo δεν έχουν καμία σχέση με κοινοτική χρηματοδότηση. Συνεπώς, η παροχή των αιτηθέντων πληροφοριακών στοιχείων δεν εντάσσεται στο πλαίσιο ούτε κάποιας τεχνικής συνδρομής για την πραγματοποίηση σχεδίου χρηματοδοτούμενου από την Κοινότητα ούτε της υποχρεώσεως αρωγής.
- 26 Ο προσφεύγων απαντά ότι, σύμφωνα με τις καθιερωθείσες από τη νομολογία αρχές (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 1957, 1/57 και 14/57, *Société des usines à tubes de la Sarre* κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 167, της 9ης Φεβρουαρίου 1984, 316/82 και 40/83, *Kohler* κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1984, σ. 641, και της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1339· απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Μαρτίου 1994, T-3/93, *Air France* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-121), η απόφαση της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 1999, αποτελεί πράξη δεκτική προσφυγής υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης. Ως δεκτική προσφυγής πράξη, θα έπρεπε εξάλλου να είναι αιτιολογημένη.
- 27 Ο προσφεύγων τονίζει εν συνεχεία ότι το αιτηθέν πληροφοριακό στοιχείο περιλαμβάνεται στις αποφάσεις που αφορούν τη σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα, που εξέδωσε το Συμβούλιο και εφάρμοσε η Επιτροπή. Εντεϋθεν συνάγει ότι η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να αρνηθεί να του παράσχει το στοιχείο αυτό, δεδομένου ότι τούτο υπήρχε σε δημόσια κοινοτικά έγγραφα. Υπενθυμίζει επίσης ότι η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με τη θέση σε εφαρμογή της αποφάσεως 91/482 και ότι είναι αυτή που διαχειρίζεται το ΕΤΑ, σύμφωνα με το άρθρο 236, παράγραφος 2 της εν λόγω αποφάσεως.
- 28 Ο προσφεύγων αμφισβητεί επίσης το ότι η Επιτροπή δεν οφείλει να του παράσχει το αιτηθέν πληροφοριακό στοιχείο. Τονίζει συνεπώς ότι, σύμφωνα με το άρθρο 174, στοιχείο δ', της αποφάσεως 91/482, η Επιτροπή και η ΕΤΕ πρέπει να προσφέρουν τη συνδρομή τους μέσω των υπηρεσιών ενημέρωσης και συντονισμού.

- 29 Ο προσφεύγων τονίζει τέλος ότι ουδόλως αποδείχθηκε ότι τα κεφάλαια που δανείστηκε από τη Socredo δεν προέρχονται από την ΕΤΕ. Αναφέρει ότι για το ζήτημα αυτό έχει κινηθεί ένδικη διαδικασία στη Γαλλική Πολυνησία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 30 Σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Πρωτοδικείο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία επί της αιτήσεως συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν αποφασίσει άλλως το Πρωτοδικείο, το οποίο θεωρεί, εν προκειμένω, ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας για να αποφανθεί επί της αιτήσεως χωρίς προφορική διαδικασία.
- 31 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι δεν αρκεί ένα έγγραφο να έχει αποσταλεί από κοινοτικό όργανο στον αποδέκτη του, σε απάντηση αιτήματος του τελευταίου, προκειμένου να μπορεί το έγγραφο αυτό να χαρακτηριστεί ως απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, παρέχοντας έτσι στον αποδέκτη το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως. Επιπλέον, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή την έννομη κατάσταση του (διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 1998, T-22/98, Scottish Soft Fruit Growers κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-4219, σκέψη 34).
- 32 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι το έγγραφο της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 1999 παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντά του, μεταβάλλοντας σαφώς την έννομη κατάστασή του.
- 33 Πρώτον, από τα ίδια τα έγγραφα του προσφεύγοντος, ειδικότερα δε από της παρατηρήσεις του επί της ενστάσεως απαραδέκτου, προκύπτει ότι το αιτηθέν

πληροφοριακό στοιχείο περιλαμβάνεται σε πράξεις εκδοθείσες από το Συμβούλιο και δημοσιευθείσες στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι καμία διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να απαντά σε αίτημα διατυπωθέν από πρόσωπο εγκατεστημένο στο έδαφος κράτους μέλους ή των ΥΧΕ, το οποίο αφορά τον εντοπισμό των κρίσιμων αποσπασμάτων της κοινοτικής νομοθεσίας.

- 34 Δεύτερον, ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλείται τις διατάξεις της αποφάσεως 94/90 για να στηρίξει το δικαίωμά του να του παρασχεθεί το αιτηθέν πληροφοριακό στοιχείο.
- 35 Πρέπει, κατ' αρχάς, να παρατηρηθεί ότι δεν ζήτησε από την Επιτροπή να του επιτρέψει την πρόσβαση σε κάποιο ειδικό έγγραφο ή γραπτό στοιχείο, αλλά της ζήτησε ένα πληροφοριακό στοιχείο που αφορούσε τη δραστηριότητα της ΕΤΕ. Είναι όμως αναγκαίο, όσον αφορά την εφαρμογή της αποφάσεως 94/90, να γίνει διάκριση μεταξύ της εννοίας του εγγράφου και της εννοίας του πληροφοριακού στοιχείου. Συγκεκριμένα, καμία διάταξη της αποφάσεως αυτής και του κώδικα συμπεριφοράς που είναι προσαρτημένος στην εν λόγω απόφαση δεν αφορά το δικαίωμα προσβάσεως σε πληροφοριακό στοιχείο, καθόσον το δικαίωμα αυτό αφορά μόνον έγγραφα. Μόνο μια αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 94/90 αναφέρεται στη δήλωση για το δικαίωμα πρόσβασης στις πληροφορίες που έχει προσαρτηθεί στην τελική πράξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η μνεία αυτή, για την οποία δεν υπάρχει καμία πρόσθετη εξήγηση, δεν μπορεί να προσδώσει νέα σημασία στον όρο «έγγραφο» που χρησιμοποιείται επανειλημμένως στην απόφαση 94/90.
- 36 Από την απόφαση 94/90 δεν μπορεί συνεπώς να συναχθεί ότι το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού σε έγγραφο της Επιτροπής συνεπάγεται την υποχρέωση της Επιτροπής να απαντά σε κάθε υποβαλλόμενη από ιδιώτη αίτηση παροχής πληροφοριακών στοιχείων, όπως εν προκειμένω.
- 37 Στο έγγραφο οχλήσεως που απέστειλε στις 8 Μαρτίου 1999, ο προσφεύγων ανέφερεται στο περιεχόμενο της από 28 Δεκεμβρίου 1998 τηλεομοιοτυπίας του προς την ΕΤΕ, στην οποία δεν παρέχει καμία ένδειξη σχετικά με τα έγγραφα που περιέχουν τα στοιχεία που αναζητά, ενώ, σύμφωνα με τον προσαρτημένο στην απόφαση 94/90

κώδικα συμπεριφοράς, «η αίτηση πρόσβασης σε ένα έγγραφο πρέπει (...) να περιέχει στοιχεία που να επιτρέπουν τον προσδιορισμό του ή των συγκεκριμένων εγγράφων». Η διατύπωση της αιτήσεως του αποδεικνύει, τουλάχιστον, ότι επιθυμούσε να του παρασχεθεί μια πληροφορία και όχι να έχει πρόσβαση σε ένα ή περισσότερα ειδικά έγγραφα της Επιτροπής. Στην εν λόγω τηλεομοιοτυπία της 28ης Δεκεμβρίου 1998, ο προσφεύγων αναφέρει μεταξύ άλλων τα εξής: «Η απόφαση 93/731, που δημοσιεύθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 1993, μου παρέχει το δικαίωμα να λάβω το αιτηθέν πληροφοριακό στοιχείο από την αρμόδια αρχή στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Επαναλαμβάνω συνεπώς την αίτησή μου και θα εκτιμούσα ιδιαίτερα αν ελάμβανα τη φορά αυτή το στοιχείο το οποίο χρειάζομαι επειγόντως: πρέπει να γνωρίζω ποια ήσαν τα επιτόκια που εφαρμόστηκαν στα επιχειρηματικά κεφάλαια που διαβιβάστηκαν στην Γαλλική Πολυνησία για τα ακόλουθα έτη (...)».

- 38 Επιπλέον, και εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν έπρεπε να θεωρηθεί ότι το αναζητούμενο από τον προσφεύγοντα πληροφοριακό στοιχείο περιλαμβανόταν οπωσδήποτε σε ένα ή περισσότερα έγγραφα, τα στοιχεία τα οποία διέθετε η Επιτροπή κατά τον χρόνο συντάξεως της τηλεομοιοτυπίας της 30ής Μαρτίου 1999 αποδεικνύουν ότι τα έγγραφα αυτά δεν μπορούσαν να είναι παρά έγγραφα κατεχόμενα από την ΕΤΕ. Η Επιτροπή επομένως δεν ήταν σε θέση να του επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά και η από 30 Μαρτίου 1999 απάντησή της δεν μπορούσε συνεπώς να μεταβάλει την έννομη κατάσταση του προσφεύγοντος.
- 39 Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η αίτηση του προσφεύγοντος πρέπει να ερμηνευθεί ως αναφέρουσα με επαρκή σαφήνεια στην Επιτροπή ότι το αναζητούμενο πληροφοριακό στοιχείο περιεχόταν στις αποφάσεις του Συμβουλίου περί της συνδέσεως των ΥΧΕ με την Κοινότητα, οι διατάξεις της αποφάσεως 94/90 δεν μπορούν ομοίως να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αφορούν, ως έγγραφα, όλες τις πράξεις των θεσμικών οργάνων, υπό την έννοια του άρθρου 189 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 249), που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα. Η απόφαση 94/90 δεν σκοπεί στο να καταστήσει δυνατή την πρόσβαση του κοινού, με τη θέσπιση ενός δικαιώματος προσβάσεως επιβαλλομένου στην Επιτροπή, στα έγγραφα στα οποία η πρόσβαση είναι ήδη δυνατή λόγω της δημοσιεύσεώς τους στην Επίσημη Εφημερίδα.
- 40 Τρίτον, ο προσφεύγων δεν μπορούσε να προβάλει ότι η Επιτροπή υπείχε κάποια υποχρέωση αρωγής όσον αφορά την αναζήτηση των στοιχείων που ήσαν αναγκαία για τις ενέργειές του ενώπιον των δικαστηρίων της Γαλλικής Πολυνησίας, τούτο δε

ούτε βάσει των αρμοδιοτήτων που αναθέτει στην καθής το άρθρο 155 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 211 ΕΚ) ούτε και στο πλαίσιο της διαχειρίσεως του ΕΤΑ.

- 41 Κατ' αρχάς, ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι του χορηγήθηκαν, μεταξύ 1986 και 1989, κοινοτικά κεφάλαια μέσω της Socredo, παρά τις παρατηρήσεις που διατύπωσε σχετικώς η Επιτροπή με την ένσταση απαραδέκτου. Ο προσφεύγων πράγματι περιορίστηκε να αναφέρει απλώς όσα του είπε ένας υπάλληλος της Socredo. Επιπλέον, ο προσφεύγων διευκρινίζει ο ίδιος, με τις παρατηρήσεις του επί της ενστάσεως απαραδέκτου, ότι το ζήτημα αυτό αποτελεί αντικείμενο συζητήσεως ενώπιον δικαστηρίου στη Γαλλική Πολυνησία. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η τραπεζική κατάσταση του προσφεύγοντος, την οποία αυτός προσπάθησε να διευκρινίσει μέσω της Επιτροπής και της ΕΤΕ, έχει μια οποιαδήποτε σχέση με κοινοτική χρηματοδότηση.
- 42 Εν συνεχεία, οι υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει η Επιτροπή από μόνον το άρθρο 155 της Συνθήκης δεν μπορούν να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι της επιβάλλουν την υποχρέωση να απαντά σε οποιαδήποτε αίτηση παροχής πληροφοριακών στοιχείων που υποβάλλεται από ιδιώτη, ανεξάρτητα από τη βάση της αιτήσεως αυτής.
- 43 Τέλος, το άρθρο 174 της αποφάσεως 91/482 δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση στην Επιτροπή έναντι του προσφεύγοντος. Συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό ορίζει τα εξής:

«Για να υλοποιηθούν αποτελεσματικά οι διάφοροι στόχοι της παρούσας αποφάσεως όσον αφορά την προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων και για να συγκεκριμενοποιηθεί το πολλαπλασιαστικό τους αποτέλεσμα, η Τράπεζα ή/και η Επιτροπή προσφέρουν τη συνδρομή τους μέσω:

(...)

δ) των υπηρεσιών ενημέρωσης και συντονισμού».

- 44 Οι εν λόγω υπηρεσίες ενημέρωσης και συντονισμού παρεμβαίνουν στο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ της ΕΤΕ, της Επιτροπής και των αρχών της ΥΧΕ. Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, η διάταξη αυτή δεν παράγει άμεσο αποτέλεσμα το οποίο θα κατέληγε στην παροχή στους ιδιώτες που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος των ΥΧΕ του δικαιώματος να λαμβάνουν πληροφοριακά στοιχεία από την ΕΤΕ και την Επιτροπή.
- 45 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το έγγραφο της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 1999 δεν αποτελεί πράξη δεκτική προσφυγής υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης. Επομένως, η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε κατά του εγγράφου αυτού πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί της αγωγής αποζημιώσεως

- 46 Η Επιτροπή δεν προέβαλε το απαράδεκτο της αγωγής αποζημιώσεως που άσκησε ο προσφεύγων με τα αιτήματα του δικογράφου του. Ωστόσο, βάσει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως.
- 47 Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου, που έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του ίδιου οργανισμού, και βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Για να πληροί τις ανωτέρω προϋποθέσεις, το δικόγραφο με το οποίο ζητείται η αποκατάσταση ζημιών τις οποίες φέρεται ότι προκάλεσε κοινοτικό όργανο πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία που επιτρέπουν

την εξατομίκευση της συμπεριφοράς την οποία ο ενάγων προσάπτει στο θεσμικό όργανο, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς και της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη, καθώς και τον χαρακτήρα και την έκταση της εν λόγω ζημίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Οκτωβρίου 1998, T-13/96, TEAM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-4073, σκέψη 27).

- 48 Εν προκειμένω όμως επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι είναι δυνατή η εξατομίκευση της συμπεριφοράς την οποία ο προσφεύγων προσάπτει στην Επιτροπή, το δικόγραφο δεν περιέχει αντιθέτως κανένα στοιχείο σχετικά με τον χαρακτήρα και την έκταση της ζημίας την οποία φέρεται ότι υπέστη ο προσφεύγων. Αυτός ζητεί απλώς από το Πρωτοδικείο να αποφανθεί ότι θεμελιώνεται ευθύνη της Επιτροπής έναντι αυτού. Επιπλέον, κανένα άλλο χωρίο του δικογράφου δεν αφορά την εν λόγω αγωγή αποζημιώσεως.
- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει λυσιτελώς θέση επί της ουσίας της υποθέσεως, πράγμα το οποίο εξάλλου δεν έπραξε, το δε Πρωτοδικείο δεν μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του. Συνεπώς, όσον αφορά την αγωγή αποζημιώσεως, δεν τηρήθηκαν όσα επιτάσσουν οι διατάξεις των άρθρων 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Επομένως, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη (βλ., στο πνεύμα αυτό, διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1996, T-128/96, Lebedef κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-1679, σκέψεις 24 και 25, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1997, T-106/95, FFSA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-233, σκέψεις 123 και 124).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 50 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η απόφαση επί του τρίτου κεφαλαίου του αιτητικού της προσφυγής-αγωγής, με το οποίο ζητήθηκε να διαταχθεί η Επιτροπή να παράσχει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το αιτηθέν πληροφοριακό στοιχείο.**
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως ως απαράδεκτη.**
- 3) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως ως απαράδεκτη.**
- 4) Ο προσφεύγων-ενάγων θα φέρει τα έξοδά του, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.**

Λουξεμβούργο, 27 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts